No. 144. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 1 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 24 November. Ter verhoeding van levend begraven te worden, mag, ingevolge een koninklijk bevel, zoowel in de civiele als in de militaire gasthuizen, geen lijk meer geopend of begraven worden, alvorens, na eene tweede bezigtiging door eenen heelkundige eene snede in de voetzool te hebben gekregen, en het gevolg afgewacht zal zijn. Naar men weet, zou een schijndoode, door zoodanige eenvoudige operatie, weder in het leven kunnen geroepen worden. Overeenkomstig deze koninklijke bepaling, moet omtrent elk bij dergelijke operatie welligt voorkomend verschijnsel terstond, en na verloop van een jaar betrekkelijk alle dienaangaande ingewonnen ervaring een berigt aan de regering worden ingeleverd, om daaruit op te maken of zoodanige inrigting ook algemeen ingevoerd, zou kunnen strekken tot vermeerdering der behoedmiddelen tegen het levend begraven worden.

— Van Hedenheim in het Wurtembergsche wordt, onder dagteekening van den 19. dezer, het volgende ongeluk gemeld: Gisteren avond tusschen 5 en 6 ure sprong in het, aan de Brents gelegene etablissement van de hier gezeten verwersbaas *Reiser Junior* de koperen stoomketel met het noodlottigste gevolg. Twee werklieden, die in de nabijheid waren, werden op de plaats doodgeslagen en een derde zoodanig gekwetst, dat hij nog in den loop van den nacht den geest gaf; aan een vierde werd een arm en een been verbrijzeld; twee anderen kregen vele vreeselijke wonden, met name aan het hoofd, en nog verscheiden anderen werden meer of min beschadigd. De werkplaats zelve, waarin de ketel stond, was geheel verwoest, in het belendene woonhuis van *Reiser* de naaste muren ingedrukt; de keuken stortte in, en eene dienstmeid, die juist aan den haard bezig was, werd door het over haar heen stortende heete water op de deerlijkste wijs gebrand; in de woonkamer, waarin *Reisers* vrouw met de kleine kinderen en eene ziek te bed liggende zuster zich bevond, zonk de vloer weg, zoo dat alle, gezamenlijk met de huisraad en wat er verder in het vertrek was, naar beneden vielen, doch, God dank, alle zonder aanmerkelijke kwetsuren van onder het puin gered zijn. Ook eene in de nabijheid staande wolspinnerij leed zwaar, doch gelukkiglijk werd hier niemand bezeerd. Over het algemeen was de kracht der uitbarsting zoo groot, dat het bovenste, meer dan anderhalf centenaar zware deel des ketels over het nabij gelegen woonhuis van *Reisers* broeder tot op eenen afstand van 60 à 80 schreden voortgeworpen werd. Nog weet men niet wat de eigenlijke oorzaak van het ongeluk geweest is.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25 November. Te Pouillé (in de Vendée) is in het huwelijk aangeteekend de abt *Guicheteau* met eene jonge dochter uit die gemeente. Deze geestelijke is in 1825 tot priester gewijd en is pastoor te Pouillé van de fransche kerk door den abt *Chatel* gevestigd. — Het zal te bezien staan of, volgens onze wetten, een priester zijn geestelijke stand kan verlaten en zich in het huwelijk mag begeven. Het hof van cassatie heeft zulks eens ontkennend beantwoord.

— De Artesische put werpt dagelijks zoo veel gruis en aarde op, dat men beducht begint te worden voor eene te sterke uitholling onder Parijs, en zelfs berekent, dat zulks in twintig jaren tijds reeds zeer gevaarlijk zou wezen; uit dien hoofde is er dan ook door het stads bestuur eene commissie van onderzoek benoemd, die een bepaald rapport zal moeten uitbrengen, of het sluiten van de put ook eene noodwendigheid mogt wezen.

BEKENTENISSEN VAN QUENISSET.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

« Hierna maakte men de rekening op van vier liters wijn, welke wij gedronken hadden: men was 3 fr. en 4 of 5 stuivers schuldig; *Colombier* betaalde voor mij, en elk ging heen. Ik ging alleen naar huis, en naar het Bastille-plein omdraaijende, ten einde langs het kanaal mijne woning te bereiken, zag ik iemand, die goed in de kleeren was en mij vroeg: Burger, waar gaat gij heen? Ik antwoordde, dat ik de eer niet had hem te kennen, waarop hij mij zeide: Ik ken u wel, gij zijt in gezelschap van *Colombier* geweest; gij behoeft niet te vreezen, ik ben het, die regtstreeks met het committé correspondeert. Hij noodigde mij uit, een glaasje te drinken, en ik nam het aan. Bij het uitgaan zeide hij mij: Men houdt u verdacht van niet al te pluis te zijn (*de n'être pas bien chouette*), maar gij komt mij voor zoo kwaad niet te wezen, en gij weet dat, zoo gij iets openbaardet, uw leven gevaar zou loopen. Hij drukte mij de hand, zeggende: wij zullen elkander spoedig wederzien; en ik verliet hem, omdat het bijna elf ure 's avonds was. Toen ik te huis kwam, wilde mijne vrouw alweder mijn geheim weten en zeide, dat ik bij vrouwen geweest was. Ik verdroeg dit liever dan te zeggen, wat ik wist.

« Drie weken of eene maand geleden, heeft *Colombier* mij een gedrukt papier doen teekenen, hetgeen hij mij zeide, zoo ik geloof, eene proclamatie te wezen, gerigt aan de nationale gerde van Toulouse, om haar aan te moedigen. Ik heb dat gedrukte stuk niet trachten te lezen, omdat ik, in al hunne geheimen niet deelende, en denkende dat men mij kon wantrouwen, het voorkomen niet wilde hebben, als of ik alles poogde te weten te komen. Dit geschrift was door eene groote menigte personen onderteekend; *Leclerc*, de wijnhuishouder, die tegen over het vondelingshuis woont, heeft het in mijne tegenwoordigheid geteekend.

« Omtrent veertien dagen geleden, ging ik op zekeren ochtend naar *Colombier*; men sprak er over de omschrijving en zei, dat men die maar te Parijs doen moest, omdat er alsdan gevochten zou worden. Ik zei hun: Daar men ze niet doet, zoo doet ze. *Cornu*, die het dagblad las, zei, dat dit zoo gek niet wezen zou, maar *Colombier* deed mij zwijgen en zei mij: Wij hebben een veel fraaijer plan van aanval, ik zal het u naderhand wel eens zeggen.

« Eenige dagen daarna, het was toen wij naar de zamenkomst gingen, waar, gelijk ik zoo even gezegd heb, de revolutionnaire agenten getrokken werden, deelde *Colombier* mij zijn plan van aanval mede; hij zeide mij: « Weet gij dan niet, dat zij ons onmogelijk ontkomen kunnen? Zij gaan hun verderf te gemoet. Den een of anderen ochtend zal men hen, eer het middag is, reeds vergeten hebben. Des avonds zal men bijeen komen, den nacht door zal men zich gereid houden, en zoo als het drie ure is, zal men den aanval doen. Wij weten de woonplaatsen van al de policie-commissarissen in elk arrondissement, die der maires, adjunctmaires, van vele kolonels, die in de stad wonen en nog van vele generaals, van de ministers, en van dit alles zullen wij eene St. Bartholomeij maken; alsdan, wanneer er geene ministers, geen commando meer is, rukken wij allen te zamen naar de Tuileriën." Naderhand hebben *Just* en *Auguste* mij hetzelfde gezegd; bij *Colombier* werd over niets anders gesproken, die er het meest van zei, was het best gezien; *Colombier*, *Just* en *Chasseur*, behalve nog vele anderen, die ik niet ken, zeiden menigmaal: Gij anderen zult den dag nooit weten voor twee uren te voren. Het waren de groote haazen, die ik niet ken; wist ik hunne namen, ik zou ze wel zeggen; zij kwamen dikwijls bij *Colombier*, fraai gekleed, en die heeren lieten zich genoeg voorstaan: zij kommandeerden de anderen,

« Wat met het 17e regement gebeurd is, was slechts eene kwalijk aangelegde revolutie; dien dag was men niet klaar; niet de helft van het volk was gewaarschuwd. Zij namen van ons slechts hetgeen hun voor de hand kwam: ongelukkig had ik geen werk, en dus moest ik marcheren.

» Des Maandag 's morgens, voor dat men bij *Colombier* de pratronen uitdeelde, om het 17. reg. ligte infanterie aan te tasten, bevond zich zekere *Couturat* of *Couturier* die mij toescheen een kleedermaker te zijn en die tot het genootschap der Communisten behoort, voor *Colombiers* deur, en toen er van gesproken werd om het 17. reg. aan te vallen, zeide hij: » Doet wat gij wilt, maar gelooft mij, heden zijn wij niet in eenen staat dat wij aanvallen kunnen. Hij voegde er bij, dat hij geen twee maanden verlangde, en dat eer veertien dagen verloopen waren, hij tegen al de krijgsmagt der hoofdstad opgewassen zou zijn, want dat men met vijf en twintig duizend man wel in staat zou wezen hun het hoofd te bieden. Men luisterde niet naar hem; en daarna was het dat de uitdeeling der patroonen gebeurde, bij welke hij niet tegenwoordig was, ten minste heb ik hem niet gezien."

— Uit Troijes wordt geschreven, dat aldaar in den omtrek een gloed-nieuw middel tot radicale genezing van het zwaarste rhumatismus uitgevonden en met ontegenzeggelijk succes is toegepast geworden.

De Heer *Naudin*, herbergier in het dorpje van Brat, gemeente Chavanges, een kort, dik, vet mannetje, leed sedert eenige tijd sterk aan het rhumatismus. Na hem langen tijd, maar te vergeefs, op raad van alle mogelijke buurmannen en buurvrouwen, een magazijn van huismiddeltjes te hebben doen verbruiken, komen zijne vrouw en een bij hem inwonend nichtje op het snuggere denkbeeld, dat de kwaal op eene meer forsche wijze aangetast moet worden. Zij ontkleeden hem, wikkelen hem in plataan-bladen, die zij met touwtjes om hem heen binden, zoodat hij een ware god *Vertumnus* scheen; daarna steken zij hem in een zak, maar slechts tot aan den hals, om hem het hoofd en de ademhaling vrij te laten. Dit alles was zoo berekend, dat men juist gereed zoude wezen tegen dat het brood, hetwelk in den huis-oven lag te bakken, gaar zou zijn. Nu wordt het brood weggenomen, en de beide vrouwen schuiven hunnen op eene plank uitgestrekten man en oom zachtjes in den nog gloeijenden oven. Het duurt niet lang of de man zet het vervaarlijk op een gillen, en bidt en smeekt dat men hem toch uit die hel terug zal halen: maar vrouw en nichtje, die wacht aan den mond staan te houden, vermaanden hem bij herhaling, nog een weinig geduld te hebben, daar de pijn over welke hij klaagde juist het voorteeken zijner genezing was. Weldra echter laat zijn gelaat geen twijfel meer of hij besterft het, en nu halen zij hem uit zijnen brandenden kerker. De toestand van *Naudin* was verschrikkelijk; de hitte had hem het vet doen smelten: *Water! koud water!* is al wat hij roept. Zijn nicht vliegt naar den naast bij zijnde put, keert met een vollen emmer terug en giet het ijskille water over haren halfgebakken oom. Het bloed vliegt den lijder naar de borst, en binnen weinige dagen geeft hij, in de hevigste pijnen, den geest.

BELGIE.

BRUSSEL, den 26 November. Uit Luik schrijft men van den 24 November, dat een aldaar dikwijls plaats hebbend geval zich den 23 November heeft hernieuwd, namentlijk dat eene vrouw, die beschonken was, in vlam is geraakt, en levende verbrand is.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 25. November. Men verneemt, dat Z. K. H. de Prins *van Oranje*, door tusschenkomst van Hoogstdeszelfs secretaris, de WEd. Gestr. heer *Bronkhorst*, een zeer vleijende missive aan de vereenigde commissien van Amsterdam en 's Gravenhage, tot oprigting van een standbeeld voor *Rembrand*, heeft gezonden, strekkende om aan dezelve te kennen te geven, dat dit ontwerp de meeste goedkeuring en toejuiching bij Z. K. H. vindt, vooral ook, omdat de uitvoering, een geheel nationaal karakter dragende, evenzeer het vaderland als de kunst vereeren zal. Het heeft Z. K. H. tevens behaagd, als een bewijs van Hoogstdeszelfs ernstige belangstelling in deze onderneming, de aanmerkelijke som van *f* 500 ter beschikking der commissien te stellen.

— De stuurman *K. Pronk*, die heden nacht van Yarmouth te Scheveningen is aangekomen, heeft de treurige tijding medegebragt, dat er op eene bank bij Hasburgh, benoorden Yarmouth, een Scheveningsche pink zou

verongelukt zijn. Een Engelsche visscher moet, luidens dat berigt, het vaartuig, dat door de equipagie verlaten was, hebben gezien; de mast was aan stukken. Volgens de teekens (klaveren), zou de pink toebehooren aan den reeder *Jacob van Duynen*, en gevoerd zijn geweest, door den schipper *C. Pronk Czn.* Het berigt verdient echter nog nadere bevestiging. Door die ramp zouden acht menschen het leven verloren hebben.

— Er heeft te Delft een verschrikkelijk voorval plaats gehad; een zekere *Burghardt*, te Rotterdam woonachtig, sedert acht dagen door zijne vrouw verlaten, kwam haar dezer dagen opzoeken, deed bij die gelegenheid eenige verontrustende uitdrukkingen, doch den volgenden avond herhaalt hij zijn bezoek, komt boven, trekt zijn jas uit en haalt een pistool voor den dag, waarvan de vrouw geweldig schrikt: zij springt oogenblikkelijk de trappen af; onmiddelijk daarna hoort men een schot, en men vindt den ongelukkigen met een verbrijzeld hoofd levenloos liggen.

— Onder de tallooze verschrikkelijke gevolgen van het misbruik van sterken drank, moet de volgende betreurenswaardige gebeurtenis almede worden gerangschikt.

In de parochie Nuland, gemeente Rosmalen, bij 's Hertogenbosch, is sedert eenige dagen de landbouwer *H. M...* vermist geworden. Deze ongelukkige ging zich wel eens in den drank te buiten. Op Woensdag den 17 dezer, begaf hij zich naar de Markt te Rosmalen, waar hij nog dienzelfden avond omtrent 10 ure in een kroegje werd gezien, doch, vandaar vertrekkende, door niemand meer is ontdekt geworden. Men verbeelde zich de diepe verslagenheid zijner treurende echtgenoot en vijf kinderen, die reeds zoovele dagen en nachten, met bidden, waken en schreijen hulpeloos doorbrengen. Niets is onbeproefd gelaten om den vermiste te ontdekken, doch alle pogingen, tot nu toe in het werk gesteld, waren vruchteloos. Men heeft de talrijke kolken en slooten, langs welke zijn weg liep, afgevischt; elk grondeigenaar van Nuland en Rosmalen heeft, op uitnoodiging van het Gemeente-Bestuur, zijne bezittingen doorzocht; doch te vergeefs. Men kan aan den dood van den ongelukkige niet meer twijfelen; maar hoe is hij omgekomen? is hij verdronken? Ligt hij hier of daar verstijfd? De tijd zal het leeren! Intusschen houdt het nazoeken niet op.

Mogten toch de talrijke slaven van dat verfoeijelijk vocht zich ook wederom aan dit voorval spiegelen; mogten zij toch eenmaal dien ellendigen, dierlijken, den mensch ontecrenden lust intoomen! Mogt toch deze, gezondheid en welvaart, tijdelijk en eeuwig geluk verwoestende pestziekte, niet langer onder een beschaafd, en, wat meer zegt, onder een Katholijk volk heerschen! Dit is onze hartelijke wensch bij het vermelden, en zeker ook de bede van alle weldenkenden bij het vernemen eener gebeurtenis, waardoor op dit oogenblik twee Gemeenten als het ware in rouw zijn gedompeld; want de vermiste was overigens een goed vader en dienstvaardig medeburger.

(*Noord-Brabander.*)

GEMENGDE BERIGTEN.

De Newa is reeds toegevroren en de sledevaart op de Petersburgsche straten in vollen gang. — De uitvoer van rundvee uit de gemeente Maasland is verboden. — De Koningin-weduwe van Eng. blijft nog al hoesten. — De Oostenrijksche armee wordt sterk vermindert, vooral de artillerie en het treinwezen. — De Pruissische soldaten zullen voortaan tweemaal 's jaars ten avondmaal gaan. Het 1e reg. garde zal met Jan. beginnen. — De Gr. Heer verzet zich tegen het oprigten van een Protestantsch bisdom te Jeruzalem, uit vrees voor geestelijke deartie onder de Muzelmannen. — Te Tilburg is ter bevordering der openbare veiligheid eene burger-nachtwacht georganiseerd. — In eene gemeente te Overijssel is met het beste succes hetzelfde middel in werking gebragt, tegen 2 en een halve ct. contributie per huisgezin. Slechts hebben eenige alleen wonende gegoede dames, die dus nog al wat te verliezen hebben en misschien gaarne wat verliezen willen, zegt de Kamper Courant, geweigerd de bijdrage te betalen. — Een Burgemeester en ambtenaar van den burgerlijken stand in Zuid-Holland, is veroordeeld tot *f* 1000 boete of bij volstrekt onvermogen tot eene gevangenis van een jaar. — De vrijheidsboom is in de gemeente Asper, arrondissement Gend, omgehouwen. — De hertoginne van Nemours bevindt zich in gezegende omstandigheden. — Even als voor 13 jaren is eene commissie benoemd om het jammerzalige zamenstel onzer geneeskundige wetten te genezen. — De heer Mallan heeft een nieuw stel tanden in de maak voor den Nederlandschen Leeuw. — De heer Lamartine en eenige afgevaardigden zullen bij de eerstkomende zitting een voorstel doen tot het afschaffen van de zegel- en post-regten op de dagbladen en tot vermindering van de borgstelling voor dezelve.

MENGELINGEN.

ALLERLEI.

Een vreemdsoortig Binnenwerk.

In het dorp Bugey (Seine en Oise) had, nu twee jaren geleden, eene boedelscheiding plaats. Nadat al de meubelen en het contant geld, tot onderling genoegen behoorlijk verdeeld waren, bleef er nog eene staande klok over, waarmeê men het niet eens kon worden, aangezien er zich twee liefhebbers voor opdeden, die even hardnekkig beiden het deftige meubel voor zich begeerden. Om elkander niet toe te geven, werd er besloten, dat de een de kas, en de ander het klokwerk meê zou nemen, in de hoop, dat de halstarrige erven, de een of ander, weldra zouden buigen, en over en weer elkander zouden te gemoet komen door het afstaan, tegen schadevergoeding, elk van zijne halve erfportie. Maar neen, daar viel niet aan te denken, en toen de echtgenoot van den kast-erfgenaam hare wederhelft vroeg, wat hij toch met dat houten machine zou aanvangen, antwoordde hij koel: «des noods, «zal ik er u in laten begraven!» — en terstond werd de uu grijnzende klokkas, als een waar *memento mori*, naast het bed der arme vrouw geplaatst, om er twee volle jaren te blijven staan, en eindelijk haar stoffelijk overblijfsel te omvatten, hetwelk de man er nu behoorlijk met den sleutel in sloot.

Ter begrafenis bevondt zich ook de bezitter van het klokwerk, die toen voor altijd de hem dierbare kas in de aarde moest zien verdwijnen. Zoowel de Pastoor als de Burgemeester der Gemeente zijn er tegen opgekomen, om eene burgervrouw in eene horlogiekas te laten begraven, maar de onverzettelijke wederhelft heeft, dewijl de wet van kerk of staat te dien aanzien geene de minste bepalingen maakt, beweerd en volgehouden, dat hij zijne klokkas best voor een doodkist mogt gebruiken, vooral dewijl zijne overleden wederhelft zich, als zoodanig, met dat meubelstuk, reeds twee jaren lang, zoo bijzonder eigen had gemaakt.

De treurspelspeelster Rachel en haar vader zijn tegenwoordig het onderwerp van al de gesprekken der Fransche hoofdstad. Men weet namelijk, dat de groote tooneelkunstenares nog niet meerderjarig, en dat haar vader Felix, brandgierig is, zoodat al hare groote inkomsten hem ten buit vallen, en hij zelfs de kostbare gesteenten uit de prachtgeschenken van vorsten aan zijne dochter laat wegnemen, en ze door valsche steenen vervangen, om die echte tot geld te maken. Intusschen heeft Rachel toch nu en dan geld noodig, en leende zij het dan bij den Heer Vernon, met wien zij een huwelijk meende aan te gaan, doch waaraan zij eensklaps geen gevolg meer scheen te geven, tot groote grieve van den Heer Vernon, die haar reeds verscheiden duizend franken, ter gelegenheid harer reize naar Engeland voorgeschoten had, en nu een vriendenraad heeft aangelegd, waar al de brieven der vermaarde Rachel aan hem gerigt ter tafel zijn gebragt, om te kunnen oordeelen, of de Heer Vernon regt had, haar tot een huwelijk te noodzaken. Men oordeelde van ja, doch er werd nog een tusschenmiddel beraamd, namelijk dat eene commissie uit de gedienstige vrienden van den Heer Vernon de Demoiselle Rachel *dit* zouden gaan overbrengen, te weten: «Als treurspelspeelster is uw roem door «geheel de wereld verbreid, doch als briefschrijfster is «uw stijl nog niet naar behooren bekend; en, daar er «nu geene redenen voor den Heer Veron meer bestaan, «om aan het tusschen hem en u bepaalde huwelijk te «denken, is hij voornemens, al uwe aan hem gerigte «brieven, door de dagbladen aan het publiek mede te «deelen, als eene openbare hulde aan uwen schoonen stijl.» Rachel heeft drie dagen bedenkenstijd gevraagd, en men meent dat haar huwelijk met den Heer Vernon wel door zal gaan!

De Tower van Londen wordt thans veel door de Engelsche Dames bezocht, die al zoo hier en daar wat rariteiten in de reticule stoppen, bijvoorbeeld bajonnetten, en kogels van den ouden tijd, met en benevens al wat er meer te grijpen en te vangen is. Zelfs heeft dezer dagen eene Lordsvrouw zich niet ontzien, eene ontzettend lange gootpijp, met en benevens een stuk van een antiken kagchel onder haar japon te durven vermoffelen: de wacht is er nog tijdig achter gekomen, en heeft de rariteitszucht paal en perk gesteld. De dame was, zegt men, wanhopig over hare misrekening en teleurstelling.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 30 November. Sedert den 25 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

La Jeune Clemence, T. Smit, Hull; Jean Locquenheim, C. Pethers, Marseille, beide met stukgoederen; T. Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; The Susan, W. Gilbam; Emil, C. Husted, beide van Buenosayres, met huiden; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; The City of Edimburg, J. C. Hatt, Londen, stukgoederen en passagiers; de Commerce, C. F. Gaukema, Londen, stukgoederen; Cronstad, J. Hatek, Charleston; rijst; Industry, T. Cramer, Marseille, stukgoederen; de Vier Gebroeders, B. H. Rieke, St. Ubes, zout; de Maria, G. Gelasie, Odessa, lijnzaad.

Voor Brussel bestemd:

De Vriendschap, J. J. de Groot; La Jeune Seonie, H. A. de Vries, beide van Bordeaux met wijn.

Voor Duinkerken bestemd:

De Vriendschap, G. Douwes, Koningsbergen, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Antwerps Packet, H. Salvesen, Arensdah, stukgoederen; Leda, H. Zeplien, Oostzee; die Taube, J. Hintzmann, Rostock, beide met ballast; The Ann, G. Wilson: Lieth, sehors.

Van Gend gezeild:

Tetje, R. H. Henderikse, Eems; de Zeenijmph, D. Frerichs, Bremen, beide met ballast.

Van Vlissingen gezeild:

The Harvest, C. Mitcheson, Sunderland, ballast.

ADVERTENTIEN.

. Heden beviel zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, *A. REKKERS*, Echtgenoot van

VLISSINGEN, den 29. November 1841. C. J. METS.

Vrienden en Begunstigers gelieven deze algemeene aan eenige kennisgeving aan te merken.

Departement van Financien.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.

AGENTSCHAP TE SAS VAN GENT.

De AGENT van het Domein te Sas van Gent zal, op Maandag den 13 December 1841, en zoo noodig, de volgende dagen, des voormiddags om 10 uren, ten overstaan van den Notaris Mr. *F. VAN DEINSE*, in het Logement genaamd *Het Wapen van Zeeland*, te Hulst, in het openbaar Verkoopen:

DOMANIALE GOEDEREN, ERFPACHTEN, RENTEN, CIJNSEN, enz., tot deszelfs Agentschap behoorende, in het breede omschreven in den Catalogus, die daarvan, voor den prijs van 30 Centen te bekomen is aan zijn Kantoor, en bij de Agenten van het Domein in de Hoofdplaatsen der Provincien.

De algemeene en speciale voorwaarden van Verkoop, liggen ter lezing in het Hotel van het Provinciaal Gouvernement te Middelburg, ten Raadhuize te Hulst en te Sas van Gent, en ten Kantore van den Agent aldaar; — terwijl ten laatstgemelden Kantore, ter inzage van de gagadigden, berustende zijn, staten, inhoudende omschrijvingen van de Erfpachten, Renten, Cijnsen, enz., waaruit elken Kavel van den Catalogus is zamengesteld.

De Agent voornoemd,
T. W. VAN ZUYLEN VAN NIEVELT.

Publicke Verkooping

te Vlissingen, op Zaturdag den 4. December 1841, des middags om 12 ure, ter aan te wijzene plaats, van circa 300 Vaten TEER en 20 Vaten PIK, Heele en Halve, circa 1500 PLANKEN van diverse lengten, Breed 7 Duim en Dik 2½ Duim Amsterdamsche maat, en eenige Duims PLANKEN, voorkomende van het gestrande Russische brikschip *Delphine*, Kapitein *H. G. Casen*, nadere informatien te bekomen bij de Commissionnairen *SMITH* en *BORGHMANS*.

KONINKLIJKE GEOCTROYEERDE FABRIEK VAN

EAU DE COLOGNE,

EN BEKROOND DOOR DE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING VAN NIJVERHEID.

De ondergeteekende berigt bij deze, dat het Depot zijner EAU DE COLOGNE, te Vlissingen, voortdurend gevestigd is bij den Heer *T. C. DOMMISSE*, terwijl hij zijn fabrikaat in de gunst zijner Landgenooten houdt aanbevolen.

ROTTERDAM, November 1841. JOH. PH. ACKERLIE

---

§ † § Dezelfde Reiziger welke die massa Goederen te
† † *Middelburg* verkocht heeft, verwittigd het ge-
† eerd Publiek, dat hij alhier gearriveerd is; biedt zijne Goederen aan à 20 pCt. beneden de fabriekspriijs, tot verandering van affaire, om Zondag aanstaande te kunnen vertrekken; te weten: Eene partij ZWART LAKEN à *f* 2,60, mooi BLAAUW LAKEN à *f* 3,25, dito fijn BLAAUW à *f* 4,—, extra mooi GRIJS LAKEN à *f* 2,75, fijn ZWART LAKEN à *f* 3,10. De mooiste Lakens welke gefabriceerd kunnen worden, bestaande in Russisch GROEN, idem BRUIN, BLAAUW, ZWART tot *f* 5,—; eene extra mooije partij VRIEZEN à *f* 3,25, eene partij CHITSEN 5/4 à 25 Cent, MOUSELINE DE LAINE à 35 Cent. Uitgepakt bij den Heer *PETERS*, in *het Hotel de Commerce.*

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.